

„Napomena

Osobna i zemljopisna imena iz jezika koji se ne služe latinicom ili ćirilicom mogu se pisati i prema međunarodnim transkripcijskim i transliteracijskim pravilima koja određuju ili sami ti jezici ili jezik posrednik, najčešće engleski, ili onako kako se latinicom pišu u jeziku iz kojega su preuzeta: Mao Zedong, Yasser Arafat, Moshe Katsav, Kim Il-sung, Ban Ki-moon, Bashar al- Assad, Mahmoud Abbas, Muammar al-Gaddafi, Benazir Bhutto, Pervez Musharraf, Yukio Mishima, Akira Kurosawa, Georgios Papandreou, Melina Mercouri, Constantinos Gavras, Yoko Ono; Bombay, Mumbai, Fukushima, Hiroshima, Kyoto, Beijing, Pyongyang, Tokyo.“

Poštovani,

Htjela bih se uključiti u raspravu o gore navedenoj temi. Nikako se ne slažem da se imena i toponimi (i ostalo) što se ne piše latinicom (ne samo ćirilicom! Tu je i arapski, hebrejski, kineski itd.) preuzima preko engleskog (jer – budimo otvoreni „jezik iz kojeg se preuzima“ je obično engleski, jer se prevode novinske vijesti).

Npr: hrvatski hebrejski imaju glas „c“ pa je nakaradno da se Moše Kacav piše preko engleskog gdje se za taj glas „c“ improvizira preko „ts“... Također me jako smeta takva posrednička transkripcija ruskih imena, jer smo i prije imali veze s ruskom kulturom, pa grozno izgleda pisati „Yuri Zheleznikov“ ili već kako sam vidjela.

Nisam neki anglofob, dapače, profesor sam engleskog, ali protiv sam pisanja riječi koje nemaju veze s engleskim jezikom engleskim pravopisom!

Srdačni pozdravi

Janka Doranić